

KEYSER

Balet, om heela wärdenes frögd
förorsakadh aff Hennes Kongl. M.tz
lykelige regeringz begynnelse, dantzat
vpå Stockholms slott, den 1. januarij
åhr 1645.

[Henr. Keyser]

[1645]

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

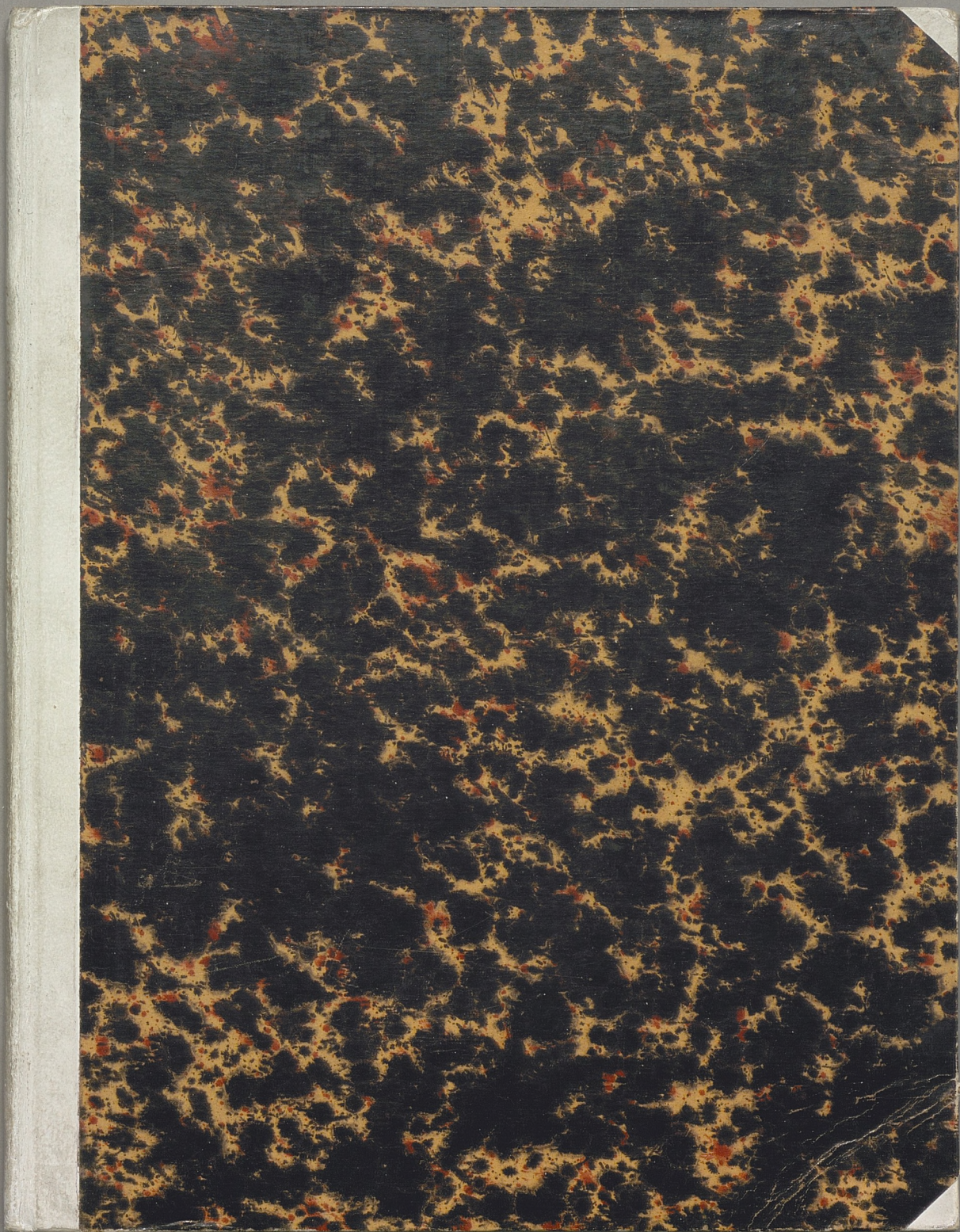

Foto 1700.

V. 1700.

Scania

F 1700

5777

70
U
5

17.
N. 7

B A L E T,

Om

Heela Wårdenes Frögd

förorsakadh aff Hennes Kongl. Ad. Lyfkelige
Kegeringz begynnelse / Dant på Stock-
holms Slott / den 1. Januarij

åhr 1645.

Andreas Jacobson

Når Theatret oplætes / synes een Arcus Triumphalis, oppå hwilken är
vthgräfwen theenna inscription:

CHRISTINÆ REGINÆ SUECIÆ

Semper Augustæ, Semper Triumphanti, in qua
natalium splendore virtus splendidior, Annis In-
genium velocius, Maximoque Imperio ma-
jor animus emicat.

Sueciæ Regentes exeunte suo, ineunte verò suæ
Regiæ Majestatis Regimine, faustissimo Augurio,
communibus nobilium votis, plaudente Regno,
lætante toto orbe hunc arcum Triumphalem
posuerunt.

Högge vp är satt Hennes Kongl. M. & Conterfej, vnder hwil-
ket stå skriffne thesse verser:

Multa patris virtus animo, multusq; recurfat
Gentis honos, instant infixi pectore vultus.

Then första deelen

Som innehåller then frögd som skeer i Himmelen.

Then första deelen innehåldh.

F Ama som hade medh stoor åstundan wänt then dagen vpå hwilken Kijckzens Regerande högste ämberzmän skulle sätta **S. Kongl. M.** i sine förfäders Konungzlige Thron/ och öfwerantwarda **S. K. M.** sitt arffriktes fullkommelige Regemente/ hwilket the med största witsheet och försichtigheet föreståt hade/ så at the/ thet samma/ i **S. Kongl. M.** s vng och omyndige åhr/ widh sin högheet/ erhållit/ och emot alla thez omliiggande fiender förswarat och beskyddat hafwe / lemmandes thet emellan **S. Kongl. M.** s hån der / icke mindre fruchtat och betänkeligit / än thet i **S. K. M.** s Sal. Herrfaders then sidste och förnämste theras Konungz tidh war/ hon hade intet så snart förnummit/ alla Kijckzens ständer/ til at ett sådant förnämblig it årende föråtta/ wara församblade/ som hon begaff sig strart på wägen til at förkunna allestädes/ the behagelige nye tjender/ och satte sig i sinnet at willa bruka alla sina tungor til vthropa och berömma thesse vng Drottningens högste Konglige dygder/ hwilken hon sägh/ medh så store beröm och Matestet/ tråda til then åhra och högheet/ som henne bereds des. Mercurius som wiste medh hwadh besynnerlige nåder / Gudarna hade warit **S. M.** s bewägne/ flyger och omkring Himmelen/ til at bebåda/ hwadh han hade förnummit vthaff Fama. Jupiter kommer vthi sin molnestool neder och hafwer på sidorne tämpte sig Prudentia och Justitia, han befaller thesse här två dygder at stadeligen föllia then vnga Gröken effter/ på thet hennes Vnderfätare/ så här effter måtte wålsigna och glådas widh/ hennes Regemente/ som the thet här til önskat och åstundat hafwa. Emådan thet/ at förvthan Rättfärdigheet inga Konungar förnä/ hwarken gifwa sigh sielwe thet them bör/ icke heller Vnderfäterne hwad the them skyldige äre/ Och vthan försichtigheeten kunna the icke heller efterkomma thet Justitien them förskrifwer/ effter som omständighheetenes förändringh fodrar. Förvthan både thesse dygder kunna the hwarken wål berådslå/ eller wål besluta/ och mindre något rätteligen i wårket ställa/ hwad som til theras Ständz och Regeringz erhållande nödigt är. Igenom thesse dygder/ blifwa the ifrån Tyranner och skildes/ hwilke hafwa lika stoor macht och wålde/ doch bruke the meer til

at låbe sigh rådas/ ån ålftas/ aff sine ågne. Virtus Heroica stiger nedder
strax effter Prudentia som år hennes ansfõrare/hon fõretager sigh ingen ting
vtan the ras rådh. Och allehenstund õfwerdõdigheeten låter vnder tids
den see sine bedriffere/låta som the intet wore mindre berõmlige ån dyg
dens/wil intet Virtus Heroica kasta sigh oberånckte i farligheten såsom
hon/vthan besinner them fõrst/wånter sådan/når hon them vthståt och
õfwerwunnit hafwer/then billige betalning som hon fõretåner/fõrthen
skul fõllter henne Honor aldrån ån mest/til redz at henne krõna. Ty plå
gar thet intet wara Honor vthan Fortuna som Temeriteten hielper och be
lsnar/ Virtus Heroica och Honor åre i sålftap til then åndan at både gif
wa sigh i fõllie medh Christina, och een gångh gõra hennes Regemente så
berõmmeligit som thet war vnder Gustavus, hwilken fõresatte sigh ingen
ting vthan Prudentia, fullfõlgde intet vthan Iustitia, behagade intet wårt
vthan Virtus Heroica, och wille så ingen belõningh hafwa vthan aff Ho
nor allena. Mars och Bellona komma fram nåst effter Honor och fõllta
henne allestådes/ Effter thet the see at thenna Drætningens anslaggh så
rættferdige åre som wore **J. M.** herfaders/ reda the sigh til fächta fõr
henne/ som the tilfõrende gjorde fõr honom. Victoria kommer effter
Mars och Bellona, och åndoch gemenligen the fõrste segerwinningar ers
hållas igenom Valor såsom sådan the andre igenom reputation, besinnans
des lækwål at the stridsamme Gõder intet sættia på sine huswud / the
Lagerkrantzene som lyckan them gifwer/och intet achta andra ån them
the medh the ras ågen mõda och arbete fõrwarfwa Kunna/ kommer hon
fram/nidlågger fõr hennes **R. M.** fõtter hennes Kronas Trophæer, hwil
kes steen til åfwentys fiendennas õgon fõrblinda kunde/ och vthlåfwar
sigh/ at alle tids willa fõllta Mars och Bellona eller hwem som hålst behagar
strida fõr hennes May.

Then Första Ingången.

 Eridsamme Hiältarj / hwars Macht fring Werdzens Ender/ I.
 Medh Fruchtan kunnigh är / hoos alle Folek och Länder.
 J oförfärat Folek / j tappre Göta Män:
 J hwem thet är een lust / hwem thet behagar än
 För jeger vchi stridh alltingh vchstå och lijda
 Vpfödde til beröm / mäst öfwade at strjda
 Een Häär som altijdh är öfwerwinnerligh
 Til Watten och til Land / hwars Konung man i Krijgh
 Jw så snare segersamm / som man bewäpnad finner /
 Tillijka får han Krijgh / och i thet samma winner:
 At J tilbörlicht tack the Gudhar säija må
 Aff them i sådan gunst / widh thenna tijdh vndså /
 Vphöijer eder röst / thet Låff som the begära
 Må inthet tyftas nidh / betaler them sin åhra /
 Bekänner alle man / then store glädie och frögd
 Medh eder sänggh och roop / som swarar vp i högd.
 Altaren Offer feet och Röökwärck öfwerhölie
 Hwar widh sin Helgadam / sin Gudhligheet fullfölie /
 Thet är stoor orsaak nogh / J frögdens i gemeen
 Så samblade ihoop / som äthskildh hwar och een
 Aff eder alle slått / må ingen thet förgäthe
 CHRISTINA sätties vp / vppå sin Faders Sätthe.
 Jagh som nu reeser fringh och hafwer ingen tijdh
 Til sökia nägen roo / wil heela Werlden wiidh
 Weboda at om Mars Krijg; Gudhen edert Rijke
 Kegerade een tijdh / rätt som en Konungs lifse
 Vnder GUSTAVI Namn / så skal på samma sätt
 Nu eder förestå widh samma Kongligh rätt
 Och på thet samma rum / vnder thet Namn CHRISTINA
 Kegera edert Land. Virtus medh Systrar sina.

MERCURIUS.

 högste Gudhar J / som vnder eder mache
 Himmelen / Jordens Krez och all ting hafwen lagde /
 Jagh beder til min sänggh benägne Sron wänder /
 At hon them frögda må medh hwad på Jorden händer.

A ij

Thee

Thet wideberömbde Folk / som boor i Götha Land /
Som fordom Wården all / wande medh een wåldigh hand
At låta see sin Frögd / vpwårt aff Lyckor sina
Gör sigh een Glädie-singh vthaff thet Namn Christina.

Thet höres medh hwad Låff hon i sin yngdoms Åhr
An öfwar Folckes modh / och Rijket förestår.
Thet swaras widt och bredt / hwad hugnadh alla finne
I thet the Dotren see / aff Fadrens Modh och Sinne.

Och Du som war thet wårdh aff ett råttmätige Waal
Hår vp i Himmels högd vpsylla Gudars taal /
O Gustaf see at then som Du gaff Rijket årswa
Åstundar titt berömt och Dygder sigh förwårtswa.

JUPITER medh PRUDENTIA och JUSTITIA.

Jupiter.

III. Regenters trogna hielp I ådle dygder två /
Förrothan hwille the fast ringa kunde stå /
På hwilkens säkre grund / the högste Rijken bygge /
Och vthan hwilkes wårn the äre aldrigh trygge /
Så at hwem edert Råd och Lårdom tagher an /
I säkerheet bestå och intet rådås kan.
Christina träder i sitt Rijkes Regemente /
Thet seer omsjider thet som Swenske effter wente ;
Men thet är intet nogh / nu står thet eder til
Stadsåsta hennes Thron / förthenskul iagh nu wil
At hwar aff eder två bekymmer thet om bärer /
Thet hon then råtta Konst / til at Regera lærer
At hennes Namns berömt / höge öfwer andras är /
Och såsom Iagh är störst bland andra Gudar här
Hon måtte wara så på Jorden bland Furstinner /
At hon så them som Iagh the andra Gudar winner.

PRUDENTIA.

Iagh tagher gärna an / then omsorgh migh tillsagd /
Och then omwårdnan migh är aff tigh vppå lagd /
Emedan iagh nu seer / at then som hon är ärna
Then Drottning du har nämpt / antagher henne gärna /

20
Ty iagh hoods henne straxt the Dygder igen fan
Som iagh til sådan tjänst sielff plägar föhra an /
The ähra henne nu och när iagh kom sa låra
At hon wårderar mehr / sin egen Wijsdoms Ähra
Vthaff ett ädele modh / thet äldren öfwergår /
An som then Spjiran hon / i sina händer får.

JUSTITIA.

Ugh wil så långie hon Prudentia låter råda /
Erhålla hennes Thron medh mina händer båda
Then skapar alle Rätt och Lagh medh lijka wichte /
Then förer Swärdet mitt alt til the ondas pliche.

Virtus HEROICA och HONOR.

Virtus Heroica.

Het är fring Werlden sporde / medh hwad Heroiskt modh
Gustaf then store Hiäle / har wågat Liiff och Blodh /
Til at alt hwad hans dygd emot stodh öfwerwinna /
Och låta aff sine wårck the andra Förstar sinna
Ett effterdöme klart / och sätt at efftergå /
Om någon säijas kan / thet samma kunna nå ;
Ty sökiandes beröm / och een odödligh ähra /
Låt han sigh ingen ting från Kamp och Strijdh försåhra /
Til thes han gjorde mehr än hwad i fordom tijdh
The Cæsares i Rom / som öfswade och Strijdh /
Så at man räkna kan the dagar han Regera
Vthaff the dagar han / aff Segher triumphera .
At ingen Werldsligh macht stodh honom mehr emoot /
Och ingen war så stark / som räddes ey thet hoot ;
The onda tyktes skee / aff Wapnen som nu wore
The vndertrycktes tröst / för hwilket fahra bore
Hwem någon medh sitt wåld / hade vnder Dofet bracht /
Och syntes rådast mehr / för ingen annars macht ;
Dmsjider när hans dygd / förtiänte nu belönas /
Och han i Gudars Råd / thet vppe skulle frönas /
Thet måtte skee hans Siäl / som kunde ey skee hans Krop /
Foor han än i Triumph / på Dödens Wagn dije vp /
Hans Dotter lemnad är på Jorden i hans Ställe /
Om hwilkens sinne och dygd / then Domen alla fälle .

IV.

At hon

At hon på alle sätt skal blifwa Fadren likt /
 Så på Förstånd och Modh/ som på sijne Agor rijk/
 Hon tager nu emot/ sin Faders Kijkes Crona /
 Kan sina unga Åhr för Dödan intet skona /
 Then Kronan hennes Slächte/ har burit hundra åhre
 I hwilkens Footspor hon medh lijka Åhra går/
 Thet finner Hennes Fäct medh een otroligh glädie /
 Förthenikul ingens wäld / nu Spijran mehr tilstädie /
 In henne then man seer bequem så wäl som wärd /
 At hon nu får thet Kall / hwar till hon är bestärd /
 Jagh hafwer lästwat vth / at iagh skal henne fölia /
 Och kan nu / Honor / tigh mitt vpsäth intet dölia /
 Jagh skal stå henne bij / i hwad hon slår vppå /
 At alt thet som hon wil / skal lycksampt för sikh gå /
 Så at the andra Folck / som kring om Werden åhra
 Skole hennes wilia och budh / sikh hålla för een Åhra /
 At hon een Fruchtan är / them hon är wredh medh skåål /
 Een Kärleek allom them / som henne wilia wäl ;
 Thet skal iagh låta see / at hwar och een besinne
 Hon är aff Gustafs blodh / och intet Dwintligt sinne.

H O N O R.

Men dock thet tyckes alt / gå effter Lyckans speel /
 Och hon vthaff sitt godz / of gifwa hwar sin deel /
 Så at hon hafwer macht i alla Regemente
 At gifwa offta minst / äth then som måst förtiente ;
 Doch lijkwäl när thet skeer / een Konung tager an
 Rätt som een Lyckans skänck / sin Crona / täncker han :
 Thet bör migh låta see / hwad blinda Lyckan skänckte /
 Thet war thet dygden migh / för min förtienst betänckte /
 The Swenskes Konung war / aff samma sinne och modh /
 Han hölte thet intet nogh / at wara aff Konglig blodh
 Och hafwa Kronan ärffte / och sittia ther medh stille /
 Igenom sine wärck / han och thet spöras wille
 At han en Konung war / och hade wäl förtiene
 Meer än hwad lyckan gaff / ty thet är honom hände
 (Om elliest någon kan / sikh säha här förtiända
 Thet goda som of skeer / och Gudarna förlåna)

21.
Thet hände at han bleff/ sidst högre sielff vpsett
Iagh weet thet iagh som war i fölliet Dag och Natt
In Konungz wäldet war/ thet andra högt wärdera
Een Lagerkrans war meer än Kronan/meritera
Hans enda Dotter är/ så arswingen til modh
Som til sin Faders Landh/ och til hans dygder godh/
Hon täncker lika så om Kronan/ och then samma
Wil håller vthaff migh/ än lyckans hand annamma.

M A R S.

Andoch iagh är een Gudh för öhrligh och för Krijgh
Och andra Gudars hää/ han stridde vnder migh/
Som fordom när iagh drest/ medh thetas hand til rygga
The stälte Hieltars macht/ och andra spöken styggia
Hvars galne öfvermodh/ iagh neder dämpte så/
At then förbudne hoop/ til affgrundz måste gå
Andoch iagh alle man/ kan rådda och försåhra
Och finner hwar iagh wil berömm och största åhra
Så tycker migh listwål/ thet iagh på ingen Orth
Kan större åhra så/ och ett beröm så stort
Som i CHRISTINAS tjänst/ mit eget solet; Furstinna
Ehwad för trull thet är/ som sigh rå låter sinna.

B E L L O N A.

The Swenske hoppas rätt på thetas Drottningz dygd
Ty iagh bekänner thet/ doch medh min största blygd
At hon migh öfvergår/ i Krijgh och manligt sinne
Ehuru wäl iagh sielff/ är nåmbd een Krijgz-gudinna
The må wäl hoppas meer/ när hon them förer åhn
In hwadh som thetas macht/ them elliest låstwa kan
Om the så stora krijgh/ hafwa här til kunnat föra
Hwad skole icke the/ här effier kunna göra
När itt så stridsampt solet/ så stridsam Drottning får
Hwad lycka är thet til/ som man them icke spår.

V I C T O R I A

Drottning hwilkens wäld/ så wide och högt sigh sträcker
Dijt diarfheet/ afwund list/ och högmod icke räcker/

VI.

Du

B

Du hwilken alle the sigh sätta moot tin lagh
 Förstörer och förgör/ alt effter titt behagh
 At iagh föröka må the här Triumpher tina
 Wil iagh til ingen flykte/ meer bruka wingar mina
 An när thee steer för tigh/och din stridsamme Håär
 Them iagh från thenna dagh/ wil stadigt wara när
 Och föllia näst din wangn/hwar widh the öfwerwundne
 Ther tu i tin triumph, fringsfahrer/äre bundne
 The skola från tigh förr/förläfwas alle the
 An at man skulle migh ifrån tigh äthskild see.

Then andra deelen.

Som innehåller then Frögd som steer i Hafwet.

Then andra deelen innehåldh.

Wär Theatret är blifwit förändrat/och i then staden man sågh tillfö-
 rene himmelen / nu synes ett Haaff medh Klippor och Bärgh/
 Kommer Amphion Dragen aff två Delphiner vppå en Concha, och
 bebädar alla haaffsgudarne the samma nye tjiender/ som Mercurius hade
 förkunnat vppå i Himmelen/ och hafwer i fölltet medh sigh två Sirenes.
 Aff theras behagelte kuslige sångh bewecktes Neptunus, at komma vhr
 sin Kula/och til at låta see hwad wörde han bärer til Drätning Christina,
 gifwer han sine rasande trålar fröghet och förläff/ medh thet wilkor at
 the gifwa sigh til at tjäna thenna Drottningen/ hoos hwilken tjänst är
 intet annat än ähra. Wädren lyda theras Gudh/afsläggia sielfwe the-
 ras Naturliga oenigheet/och förplichte sigh inbördes/at then eena in-
 tet skal wara then andra til förhinder i hennes May, tjänst. Neptunus
 stiger ther medh vhr Haaffsens grund vppå een Hwaalfisk/och betän-
 kandes hwad förundring thet kunde gifwa hoos alle hans Undersäter
 i hans Rike/at hans fiender wädren som nu wore löse gjorde / ligtwål
 ingen storm vpwächte/ befaller Tritones at resa vch i ale hans Rikes
 gränzer/och låta wetea at then vngē Drätningz sälet skulle än göra större
 under/och en gångh sinna flece palmer i Haafwet än på Jorden. Tritones
 krypa fram vhr Hwaalfisten / löpa kring til at medh löst effterkomma
 hwad them Neptunus befale hade.

Hvad frögd är i the Norda Riike
Hvem glädies meer in vnder Cool?

Hon sättes i sin Faders Stool
Som har på Jorden ingen lifte.

Hvad Land i werlden finnes meer
Thet nu een sådan lycka skeer.

Thet måste alle ting tilfalla

The Swenskes mache och gode modh/

Ar lycka worden them så godh

At thetas Drätning winner alla

Thet finnes intet Riike meer

I verden som den lycka skeer.

The hade nyligh mist en Hietle

Aff samma Konungzlighe Thron,

Then skadan them vpsylte hon

Som Gudarna i ställe stälte.

Hwadh finnes doch för lycka meer

Som icke theta Landet skeer.

Meer seger än the andra finna

Then unga Amazona fann/

Hvars Crona intet lysa kan

Meer än gör hennes Adle sinne.

Hwar finner man i werlden meer

Ett Land thet större lycka skeer.

E O L U S.

Luffrens snälle barn/ och hårda stormars fäder

Beredde til min tiensf/ o starkte syra wäder

Trätta Danemån til Skiep; brott och all nödh

Som lides i wåre haff/ medh många armas dödh/

I Siömåns högsta sorgh/ them i så låten båswa

Når i medh eder bläst/ Haaf; böllian högt vphåswa

Dch låter darra thet/ som måst of tyckes fast

Wårgh/ Klippor/ Steen och Grundh/ omhwålswa / medh haff

Dch byta offta om aff iåmbna låga slätter/

Dplastas ett högt Wårgh som sigh i rummes sätter/

Och åter aff en högh/ gör landet släte och jempe
 Allenast när ett ord/ther om aff migh är nämpe
 Om / såa see til Sids/the Godehars Drottningz flotta
 Jagh säger eder til / at ji ingen mäta
 Öpwäckia någon storm som them kan göra meen
 Men hielpa henne fram/til Skiffes hwar och een
 I må wäl någon windh/ i Seglen stundom gifwa
 At theras prydnä kan / thez bättre skadat blifwa
 Och reesa wägen upp/som Skieppet för i högd
 Rätt lifka som the och/ bekände theras frögd
 Och the ther oppe boo the höge Gudar alla
 Må märckia at thet Slep the hos sigh Argo falla
 Kan näpzig meer beröm/ bland them förtiana thez
 Medh sine stiernors steen/ än ett aff thesse här.

The fyra Väder.

IX. **H**wad för anslag är the sättia sigh i sinne
 Then store Drottningz folck/ benägne the of sinne
 At föra hennes Namn/ thet wijda Hafwet kring
 Skal of i theras tienst/ förhindra ingen tingh
 At hielpa byggia vy til Sids ett Regemente
 At sökia nye Land/i Werlden som them tiente
 Och än plantera kringh/ een sådan stridsam sadh
 Schwart thet bärer vth/ så föllia wij them medh
 The skole hafwa mache/ medh of/ som them behagar
 Och wara på wår hielp/ försäkrat alle dagar/
 Wij hafwe medh een eedh/ bortlagdt ostadigheet
 Hon gör doch vthi Haff/ them elliest nogh förtreet.

NEPTUNUS.

X. **J**/genom hwilke migh min Underäter känna
 Och alle the mitt Namn/ för Öfwerheet bekänna
 Som söbre vthi Sion/befallningh hijt och dijt
 Alt effter mitt behagh medh hastigheet och stijt
 När i min stränge Lagh/kring om mitt Rike wijda
 Hwad eder är befalt/ förkunna och vthspriida/
 När i vthi mit namn thet willa stora Haff
 (Som raasar alt för ett/ och hwelwer an och off

Aff een oftyrigh art of gör bekymmer meera
 In nägen annan Gudh thet han har til regera)
 Närj thet vnder migh regere / och fahre fringh
 Kan fsee och spriida vth bland andra nye tingh
 Hwad mache och beröm / förwärfwar figh på Jorden
 Then Drottning nyligh år / i Swerie kårad worden
 Så säyer och thet hoos / at vthan återhåldh
 Skal hon så wålwar Siöds / som Jorden hafwa i wåld
 At bruka til behagh / the både Elementer
 Och hafwa vthaff them / hwad tiånst som hon figh wånter
 Men säger thet i troo / medh nödh at begge the /
 Tilfyllest hennes modh / of kunna låta see
 At både Jord och Haff / försmå och ånge åhra
 Til at of låta see / CHRISTINAS macht och åhra.

T R I T T O N E S.

XI.

Drottning alles hopp som vthi Swerie boo
 Som vnder titt befårm / thet sitta i frisdh och roo
 Försåkra tigh thet på / wij skole intet spara
 Til titt beröm wår röst / thet wij kring Hafwet fahra
 Och skal så blifwa känd / här i Neptuni Land
 Som genom Famæ roop / tin mache och stærcke hand.

Then tredie deelen.

Som innehåller then Frögd som fkeer på Jorden.

Then tredie deelen innehåldh.

THeatret åter igen förändrat och hafwet omwändt i Jordens
 liknelse / framkomme två tidendebärare / som ropa vth thet p. M.
 hafwer antagit Regemente. En Franzos / en Angeländer och en
 Haländer såsom wänner och förbundne medh Sweriges Crona / göra figh
 glada öfwer the behagelige tiender the förnummet hafwa. Pan, som
 ihughkommer hwadh wahnåhra han inlade / när han tillförne ma
 nade Apollo at kånpa medh figh / förmodar nu hafwa fått ett bättre til
 fälle / at låta see fijn konst och fullkommenheet / och biuder fram alle the
 som wiftas och boo i Skogarna och på Bygden til at låta see thetas frögd
 och glädie. Heerdar och Herdinnor som behagar roligheeten öfwer alle
 ting i Werden / besinnandes / thet Hennes M. Skal befrija them ifrån all
 then oro och thet buller som them ett stilla och fridsame lefwerne förnees

En Kunde / döllia icke heller medh thetas glädje the här Hennes May.^e
wälgerningars ihugkommelse. Diana / som hafwertingen min-
dre lust än the andre at leswa på Landzbygden / at hafwa ther sitt
tidsfördriff / och weet hwad för behagh Hennes May.^e hafwer fattat
til Jacht / och förthenstul sätter sig förre at offera til Gudarna för J. M.
wälfärd och lycksame Regemente / thet första Diuur hon jaghad medh
sine Nympher, hwilke bekänna thet the hade reeda förmärcke hos J. M.
fast större Inclination til krig / än til jachter. Syra Trålar som betyda the
vndertryckta Furstar i Tyskland / frögda sig högeligen at förnimma
thet J. M. hafwer hugh at vprätta thetas Friheet / velt sitt förra
stånd och wiltor igen. Twå Spanier / vnder hwilka förstas alle the som
vpsättia sig emoot J. M. och J. M. Allierade som afwundas och för-
tryta then förhoppningen som hwat och en fattar om J. M. mache och
rättfärdighe Wapn / föresättia sig säfängeligen at stå emoot J. M.
framgång och lycklige progresser. Twå frimodige Soldater repre-
tade aff en Swenskt och Fransos / driifwa the spaniske stoorstrytare til-
baks / och samsättia sig til at erhålla / eller tilöka thet beröm the hafwa
sig igenom thetas ofswertwänerlige macht förwärfwat. Näst effter
worden / wil ock hafwa sin deel i then allmänne frögden / vpäggiar och
förmanar sina stallbröder til at frimodigt wägha Liiff och Blodh för
then unge Drottningen / hwilken rijskeligen belöner allom them som be-
möda sig för J. M. beröm och äbra. Smickrerij alle Potentaters dö-
lige fiende / som alltid tager sig tilfalle at bruka sitt onda vpsät / aff sä-
danne almänne frögdespel / beslutar sig om at nublifwa antaghen i J.
M. häff. Men tiden förer fram sanningen medh sig at sättia sig emoot
thet Landzfordärfwet och Pestilenzien / och hoppas wara Hennes M.^e
färkommen / som älskar hwadh annat är löfligit och berömmeligit. En
mädan ock at ingen ting är them / som regera nyttigare än sanningen / och
meer förhindrar at icke skrymterij och bedrägerij them bedragher. Ty
om en Konung / som måste deels aff the saaker i hans Land förefalla /
medh andras öron och andras öghon / höra och see måste / icke vpläter sin
hemlighe Rådskammars för sanningen / så skulle Dygden allestädes stå i
fabra at wara förföld och wahnwördat. Sådan sanningen hafwer J.
M.^e sin tjenst tilbudit / framkommer Union eller föreningen / och försä-
krar J. M.^e at willa stadfästa J. Me Konungzlige myndigheet / och försä-
wälde / förhindrandes at Hennes Me Siender medh ingen konst skole
kunna ätskilia Hennes Me Vnderäter eller ock förbundna ifrån hwat
andra. Thet samma låter hon see medh syra halffparten i Swenske och
then andre halffparten i Fransöste Kläder / fördeelade / hwilke förwärria
sig inbördes til ett ooplösligit Förbund / at låta see / thet ingen ting skal
theras föreenade Macht kunna emotstå och förhindra.

Siende

Wu så wij något nytte / i Staden medh at löpa
 Som alle hafwe lust til höra och til köpa /
 Och hafwa så war deel / i then allmenna frögd
 Som när the Swenske står / i all rum vp i högd /
 Wij må wäl glädias medh / then Fröken hwar man känner
 Och efter alt thet nytte / om henne bäres / ränner;
 Wij wille ropa vth / medh allsom högsta röst:
 At hon är Götthars wärn / och alle Swensktes tröst:
 At hon medh sådan dygd / skal Rijket sitt Regera
 Thet kan på alle sätt / i hennes tijdh florera,
 Och hon bland alle them / som Kroner bäre här
 En prydnad och beröm / och ett mirakel är
 Som kan aff sine wärck / och lästige bedriffter
 Förskaffa til wårt Kram / så många nye skrifter /
 Så mycket önskat nytte / wij kunna roopa vth
 Aff hennes seger Krijgh / statuter och beslut.

En Frankos en Engländer och en Hålländer.

En Franzos som kommer vthgåendes vhr en Sächse. Schola.

Hlyckas thet förbund wij hafwa i Sverige stichtat /
 Och til wårt högste gangn / thet solcket oss förpligat /
 Thet hafwer nyligh fått til Drottning och Regent
 Then store Kungens ätt / hwars modh war allom kände
 Som medh thet samma war och sin fiende dämpte
 Och söckte så sin winst / at war och war thet iämpte
 At wij medh fallit modh förnummo och hans fall
 Aff fruchtan at war hielp hon blifwe thet medh all.
 Doch är hon än som förr / du högste himmel lagas
 Du som här styrer alt / lått tu digh thet behaga
 At i then Drottningz tjänst sigh bruker thet ena arm /
 Så länge aff min blodh en dräppa är än warm
 At han för hennes skuld nu måtte wara wärdigh
 Til wäga något gott / han är strax thet til färdigh.

Engeländaren.

Kommandes vhr en Säckerbodh

Het är migh mycket kärt til höra och förstå /
 Jagh hafwer lust at see alt huru thet wil gå

Wigh skulle näppeligh meer behagha / om migh fördes
Ett faat fult medh Confect än thet som nu här hördes
Rätt wäl regerade Elisabeth wärt Land /
Hwadh hon sigh slogh vppå / gick henne wäl i hand
Nu skal hon glömmas bort / och talas så om thenne /
Som här til många åhr nogh talat är om henne.

Häländaren.

Gäendes vthur en Dölkrog.

Bort hådan / eder koss / vhr waghnen alle slått /
Som icke en gång Skåål / vdricka kunna rått /
Widh ett så listet Glaas / så många timar töfwa /
Rätt som man wille Wijn i så gode sällskap pröfwa /
Hwadh wil thet blifwa aff? Wij dricka redeligt vth
Och göra rått bestedh / i botn resolut.
Thet wil iagh hålla medh / och hållt när som thet galler /
Then gode Drottningis Skåål / som man of föreställer /
Iagh skal för min person / nu ledse aff edert sööl /
Vdricka i en suup / then gode Skåål i ööl /
Ther til medh een sööt lucht / aff pijsan mijn vptända
Som ett röökoffer / them / i högden boo tilsända.

P A N.

GW någhon hafwer kårt the gamble Gøthars Rampn /
Och önsker såsom iagh thes wälfärd och thes gagn /
O Nymphes, Heerdar och i alle som kring Heeder
Och Skoghar här och ther i marcken döllie eder
Så låte märckia thet medh eder frögd i dagh /
Och låter alle see then glädien såsom iagh /
Iagh wil mijn Pijsas liuudh / nu intet låta tiggja
Fast än Apollo sielf / framkomme medh sin Gijgha /
Han skulle gifwa tapt och medh sin store skäm
Bekänna thet mitt speel för hans altijd går fram.

Heerdarna och Heerdinnorna.

Heerdinnorna.

xv **G**S biudes thenna frögd / som i Heerdar höre
På alla sijdor kring / at wij of glade göre
Och hafwe orsaak nogh / ty then vthi sin Hand
Har nyligh Spjran fått / vtsver Gøtheland

Hon waakad för wår roo / och söriet för oss alla
 At wij må i wår fridh / oss wål lyck samme falla /
 Hwar sörijer för sin Hiord / aff oss / hon i gemeen
 Försörjer Heerdar/Hiord/och alle hwar och en /
 Wij wille intet meer för någghot buller rådas /
 Thet skal omkring wår Bygd på intet sätt tilstådias /
 Ett buller ønske wij / och hindrar ingen roo
 Aff theras frögde roop / som nåst omkring oss boo
 När the förnimma få / hwadh hon för tingh vträttar
 Och höres theras skall / fring wåre bårgh och slåttar.

Heerdarna.

Nogh så i roo för Mars / och blifwa frij för Krijgh /
 Wij fruchte thet lijkwål at andre yppa siggh
 Til at wår roligheet här alt omkring förstöra /
 Och göra oss större Nöd / än Krijghet plågghar göra.

Heerdinnorna.

Käre Heerdar såggher oss / hwem mene i thet är.

Heerdarna.

Kärleken meene wij / som man til eder bår.

D I A N A.

Thet lijknas alt til lust som iagh nu seer i dagh /
 Doch tiänar intet oss at fatta meer behagh /
 Til annat än til Yacht / hwar til wij ärewana
 Thet är then enda lust / o Nympher som Diana
 Behagar öfwer alt och eder sampteligh
 Hwem iagh migh hafwer waldt / thet til at föllia migh
 Wij willa intet wij allena stå tilbaka
 Och thet wij alla see behaga / slått försaka
 Wij willa i wår Skogh och i wår ensligheet
 Begynna oss en frögd / thet ingen aff oss weee
 På thet wij medh thet Diwr / som hända kan wij fälla
 Til högsta Jupiter ett offer må anställa
 Och ønskar thet at han thet gifwer lycka til
 Hwad som är nylig hände at han wålsigna wil
 Then unge Drottningis Stool / vchi then Norda Rijke /
 Och som han intet seer i Himmelen sin lijke /

xvi

E

Hon

Hon måtte ingen see på Jorden funna nås /
 Sijn högheet/sitt förstånd / och jämligt wälde så /
 Then Drottningen är wärd aff oss hwad wij begäre /
 Hon hafwer får then lust hwar til wij gifne ähre /
 En sökiandes i Yacht förwärfwa namn och läff /
 Får man henne offta see här kring medh alle sitt Häff /
 Ther hon förfarnast sielf / går så medh Jungfrur sina /
 Nått såsom i migh seen medh eder Nympher mina,
 Och är så waan at hon meer intet lijda wil
 Hwad annat tijdsfördriff the unga slå sigh til /
 Hwar medh the hwarlen Kropp til styrctio och wisgheet öfwa /
 Och mindre medh sin hugh i någhot wist förtöfwa /
 Och om i singen see / ther hon vthi sijn Hand /
 Een Byssa och ther hoos / par Hundar i ett band /
 Fullföljer nu en Hiort / nu medh sijn yacht en Hara /
 Förordnar huru hon wil på alle rum skat wara /
 Then ena sätter hjit / then andre tijt til stå
 Then til försäth wid Nått / then til at löra på /
 Går sedan sielf omkring och drifwer på them alla /
 Hwar något görs behoff i Yachten at befalla /
 Kring Skoghar och kring Bärgh / i skullen wisseligh
 Snart intet annat troo än at i sagen migh.
 Och menen thet at i för eder skulle sinna /
 Diana sielf igen och enligh een Gudinna.

N Y M P H E R N A.

S Hånde thet en dagh när i ock wore i Yacht
 Wed edert tijdsfördriff som i nu hafwen sagt /
 At jagha ther en Hind / hvars spor i efter rände /
 Och eder på en wagh medh hast ifrån oss wände /
 En eder ingen ting i snällheet lijnas kan /
 At ingen bland oss war som eder igenfan /
 Andoch wij luppe kring i odemarcken wille /
 Och sökte Skogh frän Skogh / och wore intet stilla /
 Lijkwäl halp intet lopp / och intet alle wäret räna /
 At wij then heele dagh meer sunne thet igån /
 Wij blåste i wäret Horn och spärde intet roopa /
 På thet at wij ther medh oss komme en gång tillhopa /
 Then Drottning hwilken i nu hafwen talat om /
 Sidst singe wij så see hwar vthi Skoghen kom /

26
Wij toghe henne straxt för eder och nu glade /
At hafwa sunnet then wij sökte / wed oss sade :
Thet är i sanning hon / wij wele töfwa här /
Til thet hon kommer fram / men när hon kom nu när /
Besunne wij oss snart / medh säfängt hopp bedragne /
Dch medh otidigh frögd / förgäfwes oss betagne /
Nogh är hon eder lif / doch när man närmer seer /
Så lifnas hon lifwål Bellona mycket meer.

Trälarna.

XVI.
Wij wele wed god tröst thet bästa hoppas än /
Dch i wår tråldoms nödh nu tagha modh igen /
CHRISTINA hafwer macht oss wåra Båsor swåra
Usläggia och göra frii ifrån Tyranner wåra /
Doch icke thet at hon thet medh skal sökia meer
At vnder Cronan sin / tilläggia Länder fleer /
Hon hafwer reeda nogh och wil här effter strida
För them som andras hoot / och orådet moste lida /
The vnder hennes Namn / nu föra Wapnen kring /
Föruthan Friiheet wår ästunda ingen ting /
The sächta intet meer at nägen nederstielpa /
Men hwad är reeda stälpt / aff medynkan vphielpa /
Dch i sitt förra Stånd / vprätta thetas Thron
Som finnas slagne full måst för then rätta Troon /
Hon kan medh ingens godz nu meera triumphera /
Aff annat än sin Dygd / sin högheet at förmeera
Thet Rijket hon har ärffte / är henne nogslampt stort /
Thet anslag hwiiket är aff hennes Fader gjort /
Dch läfligt påbegynt / thet ärnar hon fullborda /
Een orsaak til the kriggh / som härtil äre giorda /
När hon oss vhr the Järn wij bundne lagga i
Förlossat och medh macht / giordt hafwer en gång frii /
När Rätt och en godh Logh / vchi sitt bruuk förhulpne
Vphielpte the aff wåld medh krigget äre stulpne /
När wåra Furstar frite så nyta thetas Land /
Så säkerheet och friidh / aff hennes milda Hand /
Så släcknar krigges Eld / en annan Eld them bränne /
Som the aff kärleek sin så kunna få til henne.

Spanierne.

xviii **H**Wadh! Skal nu Gøthars macht och wälde blifwa sporde
I genom Jungfu Rampn? hwem har thet säija torde?
Skal hon of st. emoot/ och icke gå tilhanda?
Skal hon sigh i Förbind medh wåre owänner blanda?
Stå theras högfårdh bij/ och wij henne intet see
An nu vnder Dock/ som wij doch tänckte see
The måste see wår krafft/ the här förwetne alla
The skole för en blix / aff wåre ögon falla
Allenast medy een syn kunna neder slå
Som Dunder alle them och dela i stycker små
Och göra them til st. aff allenast wij vphäfwä
The henne här wide kände hand/ för hwilken the så bäfwä
Wii wille sådan them begrafwa alle i hoop
Och medh wårt spissa Skägg opgräfwä them en groop.

The Frimodige.

xix **H**Orglömer wreden nu och stiller eder ijswer
Emedan hwar man sigh/ til lust och glädie gifwer!
Thet är doch kunnigt nogh/ hwad i här säye aff
Man weet nogh edre hoos/ i äre alijdh braff
The store edre wärck stå qware til at dömas
Och är onödigt the aff eder sielff berömmas
Men hafwe i ingen hugh/ til sökia någon frijdh
Åstundandes som förr/ at dämpa alla nidh
Wij säye vthan sträpp thet wii tā en gång meera
Vthrätta/ än thet i / of fäsängt menacera.

The förlammade Krigsmannen.

Som bäres aff sin Stalbroder på Ryggen.

xx **H**wad iagh förtiänte för/ och tu förtiänar nu
Thet så wij en gång än/ så iagh så wäl som tu
Hon hafwer Krigzfolck kåre som hennes Fader gjorde
Förthenksul of ännu thet bästa hoppas borde
Hon weet på många sätt at lindra wårt förtreet
Så snrat som hon wår nödh/ och wår begäran weet!
Ty hon wil wiisa thet/ at ibland Dygder alla
Är thet een Kongligh Dygd the giffmildheeten kalla.

Skryms

Iagh som medh mitte Förgiffte besmittar alle Land /
Doch vnder en falsk Larf / the Landen hafwe i hand /
At iagh föruthan wäld / i stillheet kan them fränckia /
Itheras diupe frjdh / som the ey annars tänckia /
Skal iagh nu kunna see / och sittia tyst ther til
At thenna Drottning skeer / hwadh hon sigh önska wil /
Skal hennes högheet än / tilwäxa meer och meera
Dch iagh emoot min sedh / ther intet hoos tintera /
Ney ney / mijn förra are och känst iagh bruka skal /
Besynnerligen här vthi ett sådant fall /
Ty hon är ännu yng / och aff thet swagha Slächte
 (Om icke någon Gudh / ett annat modh vpwächte)
Iagh skal snart dragha in / i hennes heela Häff /
Ddygder / och så straxt / begärer dygd förläff /
At thet må lyckas wäl / än hemligt iagh migh dölliet /
Dch alt mitt Etter än / medh rooser öfwerhöllier.

Tiden.

D leede grymme Trull som pläghar alle man /
Weet thet at titt förslagh / skal intet gå tigh an /
Hon har försichtigheet / så när sigh alla daghar /
Dch som then högste Skatt / hon ägher / så behagar /
At när hon hafwer kändt / titt swijf och tijne mord /
Skal hon wäl höra an / the söte tijne ord
Doch likwäl intet troo : Iagh iagh wil omsorgh bära /
För hennes goda Namn / högheet beröm och ähra /
Dch hafwa i minnet alt / hwad hon här effter gör
At Namnet lefwa skal / när som thet andra dör :
Om aldrigh tu och iagh / hafwa här tilwärt w inner
Så gör iagh än min flit / at tin List hwar man känner /
Iagh skal kring hennes Land så göra alla waar /
At tu snart drufives vth / och sanning blifwer qwar.

Sanningen.

Drottning hwars begär iagh fölter altijdh gärna /
När thet tigh täckes så och tiden så wil ärna /
Iagh kommer at medh tigh / titt Rjke förestå /
Dch hielpa til i alt thet som iagh kan förmå /
Doch bör tigh weta thet nu straxt / när iagh migh finner
På andre Rum i tienst hoos Kongar och Furstinner /

XX

XXII

Alle

At intet wörde är / för hwad iagh tiggba wil /
Dch ingen rådsla som migh släppar Wenner til /
Så at iagh skrympta kan / ty måste then migh höra /
Som täncker något gode medh mine råd / at göra.

U N I O.

XXIII **T**hwilkens högste dygd / anställer så sin gång /
At wihi högre prijs / hon stanna må en gång /
Dch medh så stöne wärd och lästige bedriffier /
En gång bepryda må / Historier / Böcker / Skriffier /
The wiide tinte Land / må intet fruchte Kriigh /
Dch alle the Alarm / medh Kriiget yppa sigh.
At någhot skada kan tite Konungzliga wälde /
Dch the tigh lyda til / ehwar som häst thet gälde /
Ty at erhålla thet / wil iagh från thenna stund /
Föreena them ihoop / som äre i tite förbund /
Medh tinte Wapens rätt / och them som tigh tilhöra /
Wil iagh medh thetas plicht / fridh och godh sãmia göra.

The halffklädde.

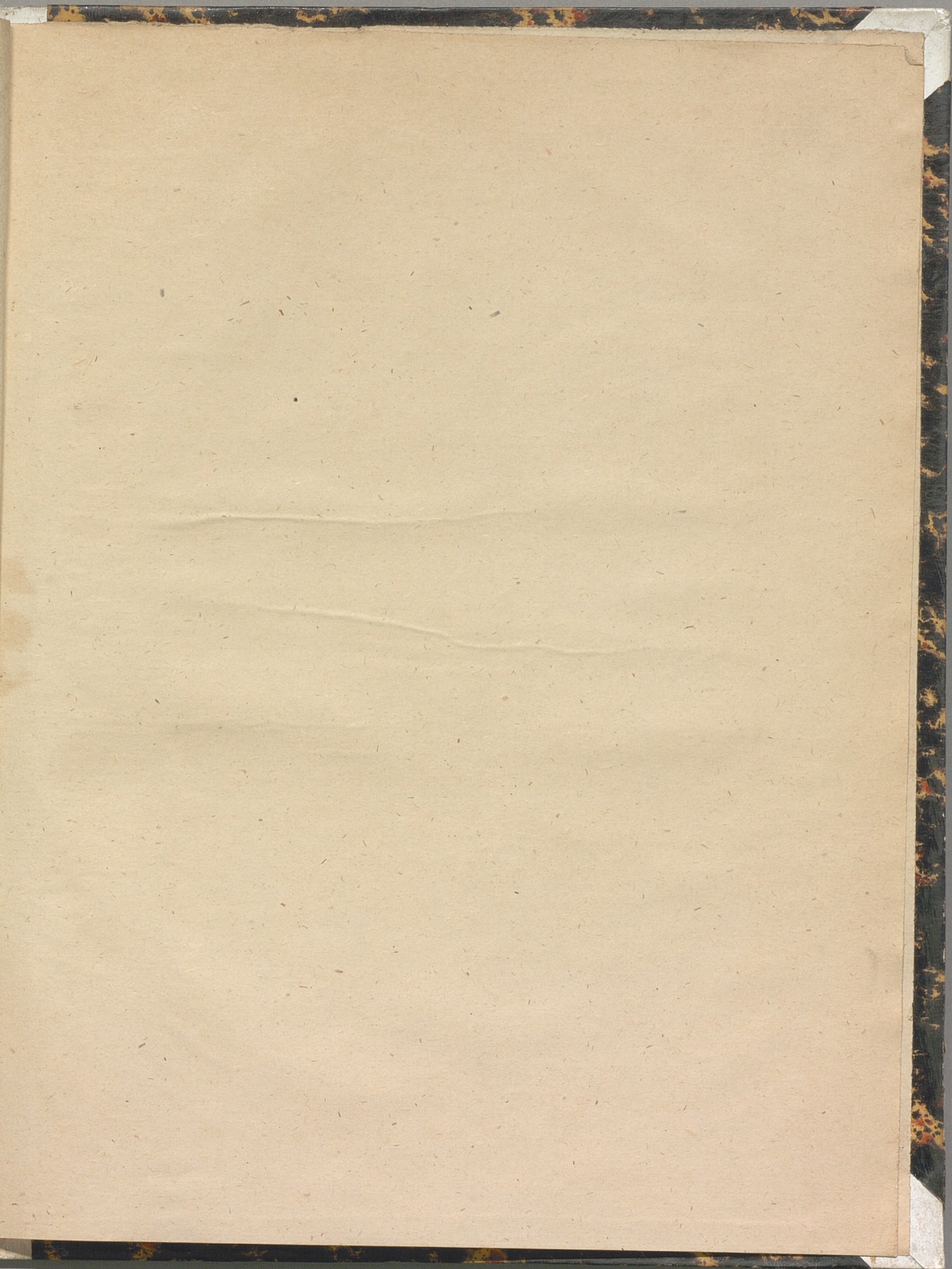
XXIV **T**hwilkens höghe modh / är större än Jorden är /
Duff ete til Jordisk ting omäteligt begär /
Then wihi alle rum i Werlden kriigh och örligh
Bytänder medh alarum / som äre fast ohörligh /
Så at först edre Land / i största läghan stå
Dch nu til vndergång främst bland the andra gå /
För eder långtan skuld / at heele Werlden ägha /
Så komme i sådan brand / och sådant ondt tilwägga /
Seer huru thet nu går hwad ähresiuukans winst
På siddelychten är / när man thet täncker minst.
Betäncker när i see medh wänskap of förbundne /
Wii äre / som i troo / än intet öfwerwundne /
I stole waff of / antingen tagga fridh /
Eller ock komma så / som i of önske / nidh.

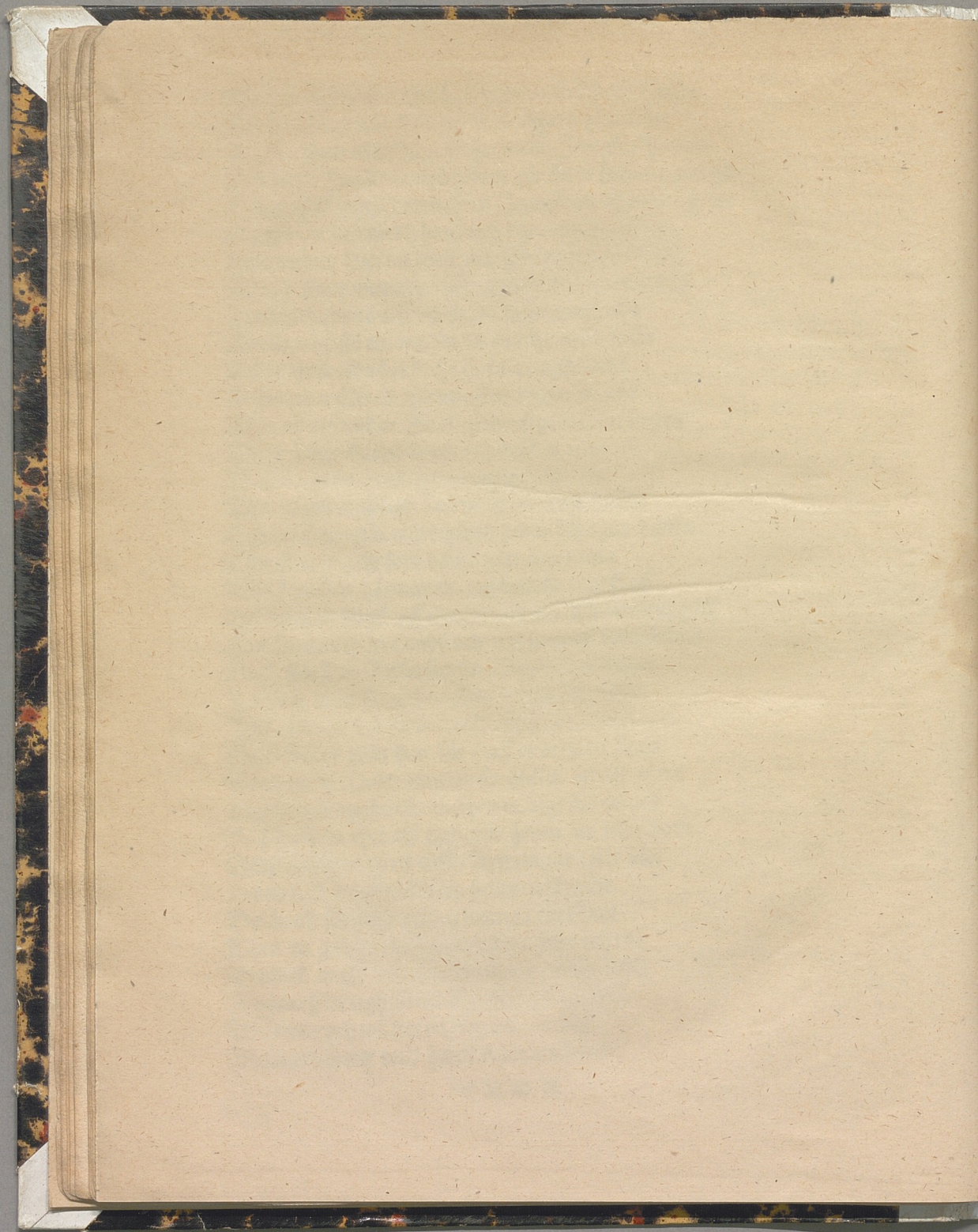
Then store BALETEN, I heela Sweriges
Adels namn.

Drotningh som wärt Land / bestärmer och försvarar
Dch alle the här boop medh omsorgh tijn bewarar
Du wakar du för of / och himmelen för tigh
Dch både för wår roo bekymra altijd sigh.

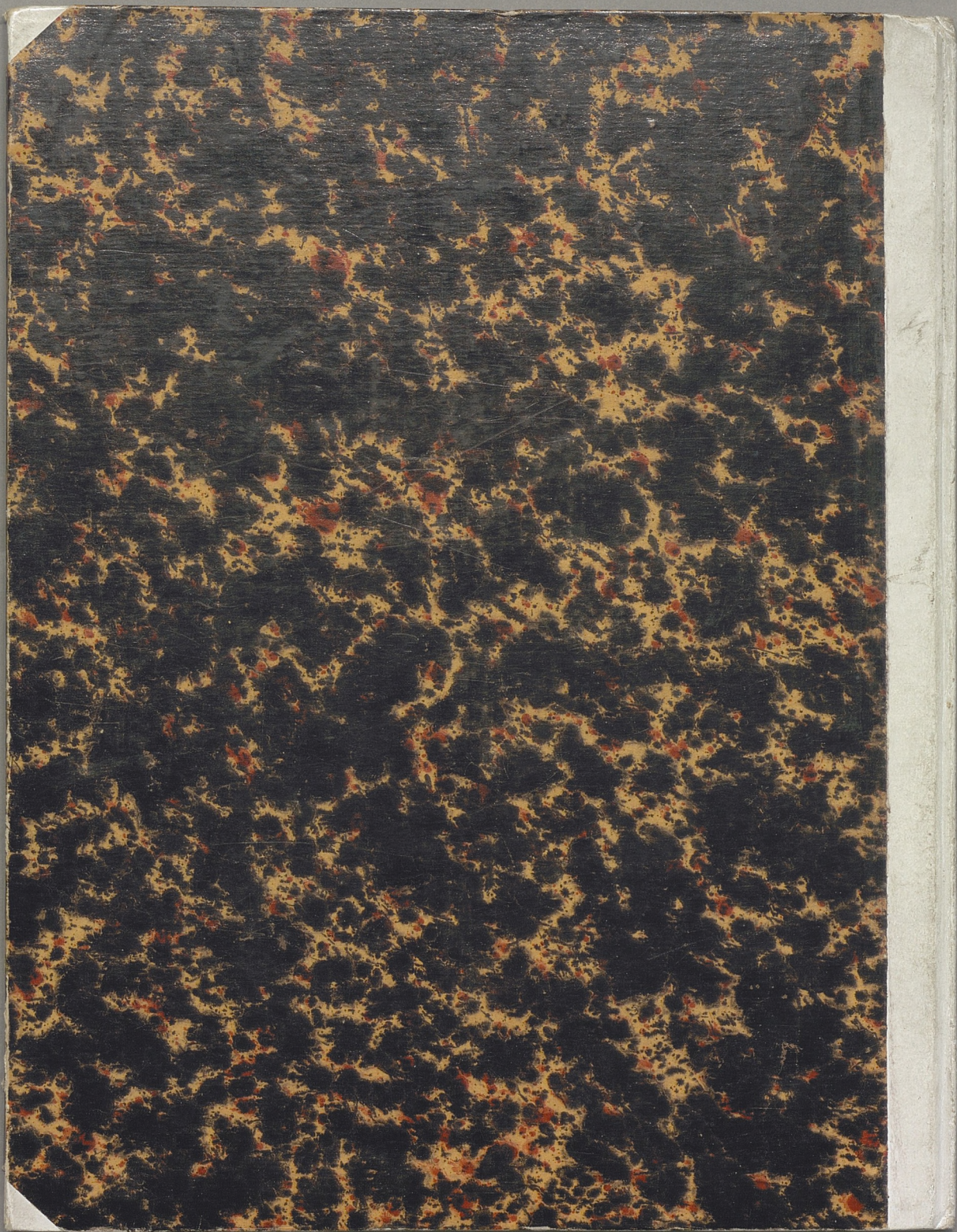
Din dygd skal ingen see sigh lijka stoor på Jorden
 Så mycket meera wård/ som högrewpsatt worden
 Du blifwer ett beröm och ähra för ditt kön
 Dwinfälles största roos/ och Jungfrues prydnad stön
 Som hafwer Spiran bracht in vthi theras Slächte
 Then intet för til them aff theras slaggh sigh strächte
 Wij see vthi tin hand/ then samma Spiran wår
 Nu burin i wårt Land i några Tusend åhr
 Låt henne fruchtas ån/ som hon är här til fruchtat
 När Gudh har andre sälek/ medh wår Wapn tuchtat
 Hwem wille vndra på/ hon är i Jungfrues hand.
 Hwad himmelen är täckt/ thet lyckas bäst ett Land
 Wålsignar han oss så/ i alt thet wij begära
 Så är thet lijka och/ wij vnder henne åra
 Han låter see sin macht aff sine egnerådhy
 Och söllier intet wårt/ när han gör någon nådh
 Thet war nu årnat så/ i högden hwad här skeer
 Doch kunde ingen oss til Drottningh tiåna meer
 Du är så aff oss waald/ som vthaff lyckan gifwen
 Så wål igenom dygd/ som här kompst Drottning blifwin
 GUSTAF allena war/ then hielten aff hwaro Stam
 En sådan wår Regent oss kunde komma fram
 Så manligh och så wijs/ så får åth alla sina
 Hwem kunde elliest meer oss gifwa een Christina
 När thesse Hieltars dygd/ aff Jungfrur år swas så
 Förändrar hon sigh straxt/ så snart the henne så/
 Vthaff then brunst til stridh/ hwar medh the lyck same kämpa
 Så blifwer snart een eldh/ medh honom the Hiertat dämpa
 Och aff then samma brunst/ som förde them i Stridh
 Gör kärleek sigh behagh/ hoos thesse Jungfrur blijdh
 At effter Fadrens dygd the skönheet sijn beröma
 Som Fadren wåldigh war/ så sköne the sigh döma
 Rätt som then samma blodh/ som hade modet giordt
 Och skönheet giordt at thet årffdes lijka stort
 Så seer man många nogh/ men så tigh lijka ähra
 Tigh gifwes för titt modh/ och skönheet lijka ähra
 Thet högste himmels rådhy/ har åttingh wål betånckte
 Och tigh widh Kronan tin the bada wållor stånckte

Thet wiste Gødthars sedh at hafwa altsidh een Hiälte
Til Konung/ när thet tigh/ i Kongars säte stälte
At göra them til fridz/ gaff thet medh Jungfru hampn
The förra Hiältars modh/ som gör them samma gangn
Och gaff så mycket meer/ som Jungfrun winner meera
Som bade kan medh hand och ögon triumphera.
Hon winner Hiertat först/ och sådan hwad hon wil
Then hafwer wunnit nogh/ hwem Hiertat hörer til
Altså förhoppas wij/ nu snare så see medh alla
The som öf stå emoot/ för tin mache nederfalla
Tu är them reda känd/ the hafwa nogh i ache
At som tu wäxer til förminskas theras mache
Then ny vprundne Sool/ gemenligt wärkar meera
Them måste theras hopp och önskan ruinerera
Wij gå i medler tiid/ hware tu öf förer an
Ther ingen manligh kamp/ ifrån förfära kan
Och må om uppsät wärt/ hwad hwar behogar döma
Thet skole alle the som döma rätt/ beromma
Altså kan then Monarch, wij kallade wär skaff
Berömmas högst aff thet han öf een Drätning gaff
Han kunde vthan Landh och innan prijs förwärfwa
Doch störst at Ryket sitt sin Dätter låta ärfwa
I hwem man säya kan/ thet at han lefwer än
I hwem man kan hans modh och sinne känna igen
Som Fader höls han får / aff vnderfäter sinna
Som tu/ o Drätning/ är än hullin vthaff tjina
Han hielpte dygden fram/ then många stå emoot
Wij hoppas thet aff tigh/ när henne än skeer hooe
Sidst gaff han öf til tröst/ Arfwingar i sitt säte
Hwad tigh nu göra bör/ ey heller tu förgäte
Du är öf skyldigh och/ at lemna i tin Stol
Then en gång såsom tu kan föra styre och rol
Berändt at aff tin ätt må någon thesse Risse
Regera effter tigh/ betändt tigh sielff tin lifse.
Wij wette och wij see/ en Amazona här
Men intet wette wij/ hwar Alexander är.

www.books2ebooks.eu